N°. 71. A°. 1833.

DONDERDAG DEN 5den SEPTEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 3 September 1833.

De Gouvernements Secretaris, maakt bij deze bekend, dat op heden door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, is genomen de navolgende resolutie:

»Gelet op de onderscheidene bij ons ingekomene verzoeken, om alnog Huizen met *Singels* provisioneel te mogen dekken of verdekken."

»Gezien Art. 4 der publicatie van het *Gemeente Bestuur der Kolonie* SURINAME, van 27 September 1832."

»In aanmerking nemende, dat de stremming van de gemeenschap met het Moederland welke in dit jaar door de politieke omstandigheden veroorzaakt geweest is, een aantal Ingezetenen, geheel buiten hun toedoen in de onmogelijkheid gesteld heeft, om zich ter dekking van de daken onbrandbare stoffen aan te schaffen."

»Willende de heilzame bedoeling der aangehaalde publicatie van het Gemeente Bestuur, zooveel in Ons is, met de belangen der goede Ingezetenen vereenigen."

»Gehoord den Kolonialen Raad in deszelfs vergadering van heden."

Heeft goedgevonden en verstaan:

»Den termijn van *twaalf* maanden, bij Art. 4 der aangehaalde publicatie vastgesteld, om provisioneel en tot behulp, de Huizen met *Singels* te mogen dekken, te verlengen tot den 31 Maart 1834, met bepaling wijders, dat, na voorschreve tijdstip, en alzoo te beginnen met den 1sten April 1834, de meer aangehaalde publicatie van het Gemeente Bestuur, van 27 September 1832, en wel, speciaal Art. 6 derzelve stiptelijk zal moeten worden toegepast."

»Wordende nu voor alsdan de Procureur Generaal met de handhaving van de nakoming derzelve belast."

Strekkende deze aankondiging om elk en een iegelijk, wien zulks mogt aangaan, met den inhoud dier bepalingen bekend te maken.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 4 September 1833.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood*, voor de loopende maand bepaald is, als volgt:

Het *Brood* van 8 *Cents*, moet wegen: 10 *Oncen* en ½ *Lood*.

En dat van 4 *Cents*, 5 *Oncen* en ¼ *Lood*.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BURGERLIJKE STAND.

Gedurende de maand *Augustus* 1833, zijn geboren:

Van het Mannelijk geslacht 9 personen.
» » Vrouwelijk » 10 »

Levenlooze 2. 19.

In dezelfde maand zijn Overleden:

Van het Mannelijk geslacht 12 personen.
» » Vrouwelijk » 7 »

19.

Gehuwd: *Een Paar.*

OVERLEDENEN.

Den 1sten *Augustus*, *Magdalena* van *Gardo*, bij den H. Doop genaamd *Maria Magdalena* van *Gardo*, oud 46 jaren en 2 maanden.

Den 2, *Johan Godfried Akkerman*, oud 93 jaren.

Idem, *Johann Georg Christiaan Löding*, oud 36 jaren.

Idem, *Finette* van *Jacob* van *Goede* oud 80 jaren.

Den 6, *Martinus Bernard Davidzoon*, oud 1 jaar, 6 maanden en 13 dagen, zoon van *Serestina* van *Annatje* van *Castilho*.

Idem, *Reinhard Godlieb Schlichte*, oud 3 jaren en 17 dagen, zoon van *Friederich Wilhelm Schlichte*.

Idem, *Jan Houtzager*, oud 15 j. *(M. H.)*

Den 7, *Martinus Hendrik Nicolaas*, oud 11 jaren, 2 maanden en 19 dagen, zoon van *Kwassiba Nicolaas*.

Den 8, *Esther Henriette Antoinetta Acohen*, oud 1 jaar, 7 maanden en 22 dagen, dochter van *Johanna Maria Cleman*.

Den 10, *Rudolph Hendrik van Halm*, oud 84 jaren en 9 maanden.

Den 11, Levenl. Kind van het Vrouwelijk Geslacht van *Catharina Louisa Anckele Zeegelaar*.

Den 12, *Julia del Castilho*, oud circa 20 maanden, dochter van *Salomon del Castilho*.

Den 14, *Jacobus Fredrik Rens*, oud 46 jaren, 1 maand en 8 dagen.

Idem, *James*, oud 5 jaren en circa 1 maand, zoon van *Amalia Ogel*.

Idem, *Johanna Magdalena Balk*, oud 57 jaren, 7 maanden en 10 dagen.

Den 15, *Amalia Cornelia* van *Thol*, oud 2 dagen, dochter van *Catharina Wilhelmina Arons*.

Den 20, *John Lobo*, oud circa 50 jaren.

Den 22, *Pieter Erich*, oud 27 jaren, *(Militair Hospitaal)*.

Den 23, Levenl. Kind van het Mannelijk Geslacht van *Afiba* van *de L'Isle*.

Den 24, *Evertdina Carolina*, oud 4 j. en 6 maanden, dochter van de wed. *Evert Soesman*.

Den 31, *Abraham Haim Nunes Nabaro*, oud 73 jaren.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

AUGSBURG, den 15 Junij.

Uit Orsova heeft men te Weenen brieven, die strijdig met de jongste tijdingen uit Belgrado, beweren, dat de versterkte plaats Nigodin door de Serviërs niet bemagtigd geworden is, maar dat in tegendeel de laatstgemelden, na een hevig gevecht, tot den aftogt gedrongen geworden zijn. — Ondertusschen hoopt men dat de zes bij Servie in te lijven distrikten, door de Turksche inwoners, nadat deze thans den ernst der Servische regering en het vruchtelooze van langeren wederstand moeten inzien, vrijwillig geruimd zullen worden.

In het Engelsche blad *The Guardian* van den 4den, leest men het volgende artikel:

»De vruchten van Lord *Palmerstons* overwinning hebben ons verlaten, en de schouwplaats van deszelfs glorie is doodsch en eenzaam. Portsmouth is laatstleden Zondag, niet zonder spijt, getuige geweest van de afzeiling van die vele schoone Hollandsche bodems, welke zoo schandelijk ten tijde van eenen diepen vrede door onze kruisers genomen zijn. Twaalf derzelve hebben dien dag hunne ankers geligt om huiswaarts te keeren; doch hunne afvaart was bijkans gestuit geworden door een ongelukkig voorval, waarin de Minister van Buitenlandsche zaken niet genoegzaam voorzien had. Het schijnt, dat, op het oogenblik van hun vertrek, de tol- of eenige andere beambten eene betaling vorderderden, voor de scheepsbehoeften, levensmiddelen en andere benoodigdheden, door hen, gedurende hun gedwongen verblijf in de haven, verbruikt. De kapiteins weigerden volstrekt deze betaling te doen. In deze weigering werden zij krachtdadig ondersteund door den Nederlandschen Consul, en de twist liep zoo hoog, dat de toldienaren dreigden op hen te vuren, indien zij hun vertrek dachten te vervolgen, zonder voorafgaande voldoening aan hunnen eisch. Hierop verklaarde de Nederlandsche Consul, *van den Bergh*, in ernstige bewoordingen, dat, indien zij hunne bedreiging ten uitvoer bragten, hij op het eerste schip zou gaan om het vuur te beantwoorden; terwijl al de andere evenzeer gezind waren, gelijken wederstand te bieden. Deze vaste houding had uitwerking; het werd den schepen veroorloofd onder zeil te gaan, en met behulp der stoomboten die dezelve op sleeptouw namen, waren zij schielijk uit het gezigt. De tolbeambten vorderden nu van den Heer *van den Bergh* eenen behoorlijken borgtogt, voor het bedrag aan den eisch; maar dit werd stellig door hem geweigerd.

»Wij hebben inderdaad wel eenen kinderachtigen en bespottelijken strijd gevoerd: wij hebben schepen in embargo in onze havens opgebragt; dezelve in volle zee genomen, die schepen gekalafaterd, hersteld en verfraaid; het scheepsvolk, weken en maanden, gekleed en gevoed; en dat wel ten koste en laste van de Natie; en dit alles, zoo het schijnt, alleen met oogmerk om beleefdheden te wisselen, en om eene goede reis en behoudene aankomst aan het Nederlandsche Volk toe te wenschen! Waarlijk wij zijn een milddadig en grootmoedig Volk, en wij zijn met eenen even achteloozen als spilzieken Minister gezegend."

FRANKRIJK.

PARIJS, den 18 Junij.

De tijdingen uit Duitschland hebben aanleiding gegeven tot eene drukke briefwisseling, tusschen den Pruissischen staatsminister Heer *Ancillon* en den Hertog *de Broglie*. Ook moet deze laatste verscheidene vrij hevige woordwisselingen met den gezant Baron *van Werther* gehad hebben betrekkelijk de meerdere sterkte, waarop Pruissen de garnizoenen van Keulen, Aken,

Koblents enz. wil brengen. Onze minister beweert, dat dit de revolutionnaire factie in de hand gewerkt is.

Men wil dat de Heer *de Broglie* heden zeer verblijdende tijdingen uit Spanje ontvangen heeft, waar alles zich tot het houden der Cortes voorbereidt. Daarentegen moet de Koning eenen brief van beklag uit Oporto ontvangen hebben, in welken don *Pedro* zich bezwaart, dat men hem de beloofde 10,000 man geregelde vrijwilligers niet toezent. Deze vertraging schijnt te wijten aan het hof van Madrid, hetwelk aan het onze verklaard moet hebben dat, bijaldien men *Pedro* bijstond, er terstond Spaansche troepen ter hulp van don *Miguel* oprukken zouden.

De Oostersche aangelegenheden, de verwikkelingen, gevolgen van het Belgische oproer, de hardnekkige strijd tusschen de beide broeders uit het huis van Braganza, hebben veelal de aandacht afgewend gehouden van den toestand, waarin ook Zwitserland zich door zijne rampzalige verdeeldheden gedompeld ziet. Eene korte beschouwing van den tegenwoordigen staat van dat land, zoo als dezelve onlangs door den *Courrier Français* werd medegedeeld, zal derhalve niet als ongepast worden aangenomen; men houde echter op het oog, dat dezelve, door den *Courrier Français* medegedeeld, uit eene sterk revolutionaire pen is gevloeid.

»Drie onverzoenlijke partijen houden Zwitserland verdeeld. De talrijkste, de sterkste en waarschijnlijk ook die, welke de bovenhand zal behouden, is diegene, welke Zwitserland, in het begin van den winter van 1830 en 1831, na eenen eervollen worstelstrijd van 15 jaren, tegen het aan Zwitserland in 1815 opgedrongen stelsel, eene terugwerkende beweging heeft bijgezet. De tweede partij is die der aristocratie, voor het oogenblik met de geestelijkheid verbonden, onder voorbehouding van er zich, na de overwinning, van te kunnen scheiden; het is deze partij die thans door den bondsdag van Schwijtz vertegenwoordigd wordt. Haren hoofden ontbreekt het aan geene bekwaamheid, dezelve beschikken over eene militie, gering in getal, maar op welke men staat kan maken; over werkzame agenten bij de vreemde hoven, vooral bij die van Berlijn, van Turin en van Weenen; zij beschikken over eenige geheime, tijdens de restauratie bijeengebragte fondsen, omtrent welke de ingezetenen van Brigg en van Friburg belangrijke bijzonderheden zouden kunnen opgeven. Zij roepen de hulp in van eene vreemde tusschenkomst, zich verzekerd houdende, dat dezelve hunne partij voordeelig zoude wezen, en dat Frankrijk zelf zich in Zwitserland ten behoeve der vrijheid, niet anders zal toonen, dan het te Rome gedaan heeft. Tien of twaalf Bernsche of Solothurnsche oligarchen zijn aan het hoofd dezer partij, welke de zes minst verlichte kantons van Zwitserland onder hare banieren vereenigd. Deze partij zou reeds lang verplet zijn geweest, zonder het daarzijn eener derde partij, welke zoo bij den bondsdag als bij de kantonsraden alvermogend is, en waar het dezelve door een ellendig stelsel van toegeving gelukt is, den invloed der nationale partij geheel te verlammen, zonder evenwel daarom de tegenstanders der omwenteling van 1831, die door deze toegevingen stouter en harknekkiger geworden zijn, te kunnen winnen. Deze partij, welke het aan vaste grondbeginselen maar geenszins aan veerkracht of stijfhoofdigheid ontbreekt, maakt het moeijelijk te voorzien, wanneer en hoe een worstelstrijd, die Zwitserland afmat en desorganiseert, een einde zal nemen.

»Het is naauwelijks der moeite waardig gewag te maken van twee of drie andere partijen zonder zelfstandigheid, die in het duister omwoelen en eindigen zullen met zulks moede, zich aan deze of gene der hoofdpartijen, die Zwitserland verdeeld houden, aan te sluiten. De voornaamste is die der *Unitarissen*, oude patriotten van 1798, die eene onmogelijk daar te stellen in een smelting der twee en twintig staten, die de bondsvereeniging uitmaken, bedoelen. Deze in een smelting, waarvan de ondervinding het onmogelijke heeft getoond, en die zich niet anders zou kunnen herstellen en handhaven, dan door een ondragelijk despotismus, is de bangmaker, waarvan de Oligarchen van Schwijtz zich bedienen, om hunne partij tot hen terug stoten van alle verandering in de bondsacte van 1815 over te halen. Deze *Unitarissen* hebben, door het overdrevene hunner stellingen, de bevrediging van Zwitserland weinig minder benadeeld, dan de herinneringen van 1793 thans nog het vestigen der vrijheid in Frankrijk tegenwerken. Het is in de kantons van Lucern, Thurgau, Argau en Waadtland, dat zij het talrijkst zijn en den meesten invloed hebben. Te Bern is deze partij bijna niet noemenswaardig.

»Eene, dagelijks meer waarschijnlijk wordende scheuring zal eerlang den reeds zoo ingewikkelden toestand van Zwitserland nog meer ingewikkeld komen maken. Tessin in eene onderhoorigheid van Lombardije, nagenoeg op dezelfde wijze als Neufchatel er eene is van Pruissen. Geneve heeft zijne factie der vereenigings-gezinden, die, ofschoon zonder groote kans van hierin te zullen slagen, eene tockomende vereeniging der republiek met Frankrijk beoogt. Bazel eindelijk heeft met de daad opgehouden onder de staten der bondsvereeniging te behooren."

In den *Messager* leest men het volgende artikel:

»Zie hier eene vrij opmerkenswaardige daadzaak, waarvan de waarheid niet te betwisten is. Bij eene der zittingen van den Duitschen Bondsdag verklaarde de Heer *Alleye de Ciprey*, geaccrediteerd minister van Frankrijk bij die Vergadering, order van zijn hof ontvangen te hebben om te protesteren, tegen het bezetten van het Frankforter grondgebied, door het leger van het Duitsche Bondgenootschap. Hierop werd hem de mededeeling dier order gevraagd en zonder denzelven ter lezing te geven, vertoonde hij in de verte eenen brief, hem door den Heer *de Broglie* toegezonden, hetgeen niet voldoende was. Maar op het eigen oogenblik rees de Frankforter minister bij den Bondsdag op en verklaarde dezelve, namens de republiek te protesteren tegen alle buitenlandsche bemoeijenis, ten strekking hebbende, om het verwijderen der Bondstroepen te vorderen."

Uit Perpignan, waar onlangs ernstige onlusten hebben plaats gehad, wordt onder dagteekening van den 31sten Mei geschreven, dat alles een rustig aanzien heeft genomen, om dat de troepen gedurende drie dagen geconsigneerd waren geweest; maar dat men met schrik het bevel vernomen heeft, dat het 17de regement, waarmede de twist plaats gehad heeft, te Perpignan, moet verblijven. Het voorbeeld van Grenoble, schrijft men, had het gouvernement omzigtiger moeten maken.

GROOT-BRITTANNIEN.

LONDEN, den 21 Junij.

In de zitting van jl. Donderdag van de afgevaardigden heeft Lord *Althorp*, op de aanmerkingen van den Heer *Grattam* op het door de troepen in Ierland doen arresteren der in gebreken blijvende tiendpligtigen ten antwoord gegeven; dat deze arrestatien plaats vonden, krachtens de acte van de vorige zitting, waarbij de achterstallige tienden, tot schulden ten behoeve van de kroon verklaard waren geworden.

Kolonel *Davies* heeft de motie gedaan tot het aanbieden van een nederig adres aan Z. M. om denzelven het leed te betuigen, door de Kamer ondervonden, over den voortduur der vijandelijkheden in Portugal en derzelver erkentenis voor de gezonde staatkunde, door Zijne Majesteit betrekkelijk de zaken van dat land in acht genomen.

Kolonel *Davies* verklaarde openlijk dat het doen zijner motie was een tegenhanger te stellen aan het adres, op Maandag ll. in de Kamer der Lords gestemd; voorts gaf hij een overzigt van den gang der Portugesche zaken, om daaruit te betoogen, dat ofschoon het tegenwoordig gouvernement ten volle geregtigd zou zijn geweest in het doen eener oorlogsverklaring aan Don *Miguel*, hetzelve evenwel, in het belang van dit rijk zeer wijselijk had gehandeld, met het bewaren eener nationale onzijdigheid in acht te nemen, tevens onmiddellijk hulp aan de partij van Don *Pedro* deden geworden en dat het stemmen van zoodanig een adres eene botsing tusschen de beide kamers van het Parlement zou verwekken.

Lord *Russel* verdedigde het gouvernement bewerende dat hetzelve in de daad in de Portugesche zaken de stipste onzijdigheid had bewaard, maar dat het onmogelijk was geweest, partikulieren te beletten hunne hulp aan deze of geene Mogendheid te verleenen.

Sir *Robert Peel* keurde de motie niet goed, hij kon zich ook niet vereenigen met de handelwijze van het Ministerie ten opzigte van Portugal, en zag in dezelve niets anders dan eene dadelijke bemoeijenis met de binnenlandsche zaken van dat rijk, terwijl men het Spaansch gouvernement verbood, dit zelfde ten behoeve van Don *Miguel* te doen.

Lord *Palmerston* hield staande, dat het gouvernement nimmer was afgeweken van de lijn van staatkunde, welke hetzelve eenmaal verklaard had te zullen volgen, en zeide, dat de onzijdigheid tusschen de beide oorlogvoerende partijen, ongeschonden bewaard was gebleven.

Het doorgaan der motie met eene meerderheid van 361 tegen 98 stemmen, verschafte de ministers in deze Kamer eene zegepraal tot vergoeding voor hunne, in de andere kamer, geledene nederlaag.

ADVERTISSEMENTEN.

(37443) AMBTENAREN, provisioneel belast met het Departement der *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer dezer Kolonie*, zullen op Woensdag, den 11den dezer, des namiddags ten *vier* uren, ten Sterfhuize en voor rekening den Boedel JAN CORNELIS BREET, zich genoemd hebbende JAN BREET, door den Vendumeester S. F. FLU, publiek doen Verkoopen:

Welonderhoudene *Meubelen, Mans Kleederen, Tafel- en Beddengoed, Glaswerk, enz., enz.*

Alsmede twee *Koeijen*, met hare *Kalveren*, en een *Vaarsje*.

Paramaribo, den 4 September 1833.

C. A. FISCO,
2de Commies.

(35446) HEDEN NAMIDDAG, ten *vier* uren, *VENDU* bij A. SALOMONS, der *SLAVEN*, van de WelEdele Heeren J. J. PONCELET & ZOON *qq.*

Paramaribo, den 5 September 1833.

JAN DE JAGER Ez., *qq.*
J. C. F. WALTHER, *qq.*

(35375) M. A. KEIJSER, zal *MORGEN*, op VENDU Verkoopen: *Provisiën, Stukgaederen, Kralen* in soorten; *Pomade Rijnwijn* en *Wane Planken*.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.